

عنوان مقاله:

واکاوی تداوم عناصر اندرزنامه نویسی سیاسی باستان در دوره قاجار

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های اخلاقی، دوره 12، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سودابه دستی ترک - دانشگاه آزادنجف آباد اصفهان

سهیلا ترابی فارسانی - عضو هیئت علمی

ناصر جدیدی - دانشگاه آزادنجف آباد اصفهان

خلاصه مقاله:

اندرزنامه های سیاسی اگرچه آثاری هستند که در زمینه سیاست و تاملات سیاسی در ایران و اسلام و با هدف توصیه رفتار مناسب در زندگی سیاسی و تاثیرگذاری بر رفتار سیاسی صاحبان قدرت به رشته تحریر درآمده است، اما این اندرزنامه ها به مباحث اخلاقی و اجتماعی نیز می پردازد. محور مباحث اندرزنامه نویسان سیاسی، ارائه چارچوب قدرت حاکم، حفظ و اصلاح آن است. اندرزنامه ها به تفاسیر و توجیحات خود مبتنی بر اصولی چون توأمان بودن دین و سیاست، عدالت، اخلاق و دین، تجربیات پیشینیان و پند و حکمت قرار پرداخته اند. هدف اندرزنامه ها ارائه چگونگی رفتار مناسب در «کسب قدرت» و «حفظ قدرت» است. اندرزنامه های سیاسی به چگونگی کارکرد نظام سیاسی و تاثیر عوامل موجود در تولید و توزیع قدرت سیاسی می پردازند. یافته های این مطالعه نشان داد هدف عمده اندرزنامه های دوران قاجار یافتن راه حل هایی عملی است برای خارج کردن کشور و رعیت از وضعیتی که عموماً آن را اسفناک ارزیابی می کنند. از این منظر اندرزنامه های عصر قاجار تفاوت های زیادی با نوشته های پیشینیان دارند. از دلایلی که باعث شده رسائل عصر قاجار در زمره اندرزنامه نویسی جای داده شوند آن است که مخاطب بسیاری از آنها، همچون متون پیشینیان، اول شخص کشور است. مهمترین وجوه عنصر تداوم در سیاست نامه های قاجار مباحثی چون عدالت، تمرکز بر قدرت پادشاه، قانون، رابطه شاه و رعیت (مردم) و پیوند دین و سیاست می باشد.

کلمات کلیدی:

اندرزنامه، دوره قاجار، سیاست، عدالت، پادشاه، مردم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1880842>

